

na nos, berejo in prebirajo, gledajo se in sklenejo zaprositi gospoda podučitelja Miheliča, da piše „Slov. Gospodarju“ v njihovem imenu, kako najboljše vé in zna, naj za božjo voljo nikdo ne misli, da ima krajni šolski svet naglo pregnanje g. Kocmuta na svoji vesti. G. podučitelj se usmili, si nareže in namoči pero in pismeno uverava mnogobrojno čitateljstvo „Slov. Gosp.“: če bi kdo utegnil misliti, da so v našem šol. svetu tisti sršeni, bilo bi to natolcevanje, kajti krajni šolski svet je na bezprimerno naglem odstranjenju g. Kocmuta tako nedolžen, kakor postavim kamški strah ali kako novorojeno jagnje. Človek zares nevé, koga bi bolj pomiloval, kapelski šolski svet, ali pa čudnega advokata. Iskal sem v „Gospodarju“ sem ter tje, pa o kapelskem šolskem svetu nikder ni rečice. Prebravši ono umivanje spomnil sem se fabule, ki sem jo bral še kot fant. Lev pozval je prě nekđaj vso živino na svoj dvor, naj se potoži, komur se je kaj žalega storilo. Krava reče: meni je nekdo tele raztrgal. Hitro se volk oglasi: jaz ga nisem. G. podučitelj pravi, da bo ravno na pepelnico nastopil svojo službo že imenovani nadučitelj. Dobro ali! Radovedni pa smo, kaka bo pogača iz pepelnicega kvasa? Če bo le na pol prejšnji podobna, bomo prav zadovoljni. Vi pa, dragi in nam nepozabljivi g. Kocmut! Prejmite našo iskreno zahvalo za vse Vaše trude, ki ste njih imeli učeti našo dečico; blagodarimo Vam iz cele duše za one mnoge lepe in koristne nauke, ki ste sadili v njihovo mlada srca v pravem krščanskem duhu in z očetovsko ljubeznijo; bodite osvedočeni da bo Vas ogromna večina kapelskih farmanov še leta in leta kot marljivega učitelja in zvestega rednika naše mile dečice v hvaležnem spominu imela. Bog živi Vas in blago tovaršico Vašo v našej sredini v stalnej sreči in popolnem zadovoljstvu še prav mnogo let!

V imenu mnogih farmanov Janko Kapelščan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nekđaj so stariši za božjo voljo prosili za oproščenje sinov od vojaštva, sedaj pa prosijo, naj jim jih med vojake vzamejo, ker ni dela pa ne zaslužka. — Državni zbor je 500.000 fl. občinam v D. Avstriji brez obresti posodil za popravljanje stez, mostov, da bi ljudje kaj zaslužili in se leži preživeli. To je že žalostno! — Za razstavo v Parizu l. 1878. se je vendarle dovolilo 600.000 fl. — Slavjansko pripravnišče v Brnu se bo začelo staviti z 60.000 fl. — Trst je zahteval za pomnoženje policajev 34.000 fl. podpore. poslanci so tirjatev odbili. Ministri so hotli Dux-Bodenbaškej železnici odpustiti 600.000 fl. letnih davkov in 1,200,000 fl. posoditi, poslanci so tudi to zavrgli. — V zbornici gosposki so naši škofje zmagali, večina gospodov je od državne zboru sprejeto postavo, po kateri bi se mogli židovje in kristijani križem ženiti, in tudi odpadli mešniki v za-

kon stopati, zavrgli. — V Gradcu bodo začeli vojake zbirati, če bo treba zasesti del sosedne Turčije, kedar počí boj med Rusi in Turki. — Ogerski ministri še se mudijo na Dunaju in slišati je, da bodo vse dosegli, kar Magjari zarad izdavanja bankovcev tirjajo; to je za Avstrijo malo veselo znamenje. — Donava je močno narastla in velik del Pešta je od vode poplavljen.

Vnanje države. Na Nemškem okoli Baireutha razsaja gladni legar; ubogi ljudje nimajo zaslužka in grozno stradajo. — Tudi na Danskem so državni poslanci delavcem v podporo morali dovoliti 5 milijonov danskih kron ali srebrnjakov. — Na Švicarskem so reke in jezera izstopila in delajo strašno povodenj. — Francozi imajo do l. 1880. generala Mak-Mahona za predsednika republike, potem pa hočejo pozvati orleanskega vojvodo kot kralja v Pariz in začeti boj zoper Pruse. — Angleži so na tihem poslali svojega ministra Beaconsfielda v Pariz, da bi z Francozi zvezo sklenil Turkom v pomoč. Bržčas ni opravil nič. — V Severni Ameriki se 14. febr. niso zamogli porazumiti, kdo bo novi predsednik republike.

Turške homatije. Sultan je vsled pijančevanja in grdega življenja znorel, bržčas ga bodo odstavili ali umorili; v Carigradu se je bati vsaki trenutek revolucije. Turki so strahovito razdraženi, ker vidijo, da ruskemu meču ne bodo več ušli; tudi proti Avstriji postajajo sumljivi in kupičijo vojakov na dalmatinski meji in delajo šance. V Bosniji se klatijo po deželi turški tolovaji in ropajo, požigajo kristijanske vesi, umarjajo možke in skrunijo žene in dekleta. Kar zamore, to beži v Avstrijo. Srbski in črnogorski knez sta poslala 4 poslance v Carigrad, da sklenejo mir z Turkom, pa bodo težko kaj opravili. — Rusi so sedaj v 5 mesecih proti Turkom zbrali kakih 600.000 mož; ali treba jim je še kakih 20 dni čakati, da jim 8000 pijonirjev na rumunskih železnicah položi nove, bolj ozke kolomaje za ruske vagoni, ki so ožji od rumunskih. Polaganje novih šinj stane 2½ milijona rubljev, a potem je za silni boj vse pripravljeno.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

XI. Po noči se je nad Gornjigradom razlila močna ploha, ki je vroči svet razhladila, stezo oprala in zrak gostega prahu očistila, kar nam je bilo posebno všeče. Gornjegraški planinčanje, kakor sem zvedel, ne zaostajajo v napredku gledé gospodarstva; v dokaz temu so nam mlatilnice, kojih je že veliko v fari; pravijo, da jih je vseh 25 ter hvalijo dobroto hasnovite iznajdbe. Dobri g. dekan so v jutru dali zapreči svoja dva brza žoltka, ki sta nas kraj potoka Drete urno peljala naprej proti kranjskej meji do Nove Štife ali Marije-Zvezde. Lega njej je prav lepa; od daleč po-

zdravlja in vabi romarje k sebi na krasno višino. Pravijo, da je nekda nek ljubljanski škof tukaj potoval in na višini, kder sedaj cerkva stoji, zagledal 3 plamene iz zemlje švigati proti nebesom; to je naklonilo njega in verno ljudstvo, da so na rečenem mestu postavili Marijino cerkvo. Prvi stav je pogorel l. 1850. Trdoglavna starka je kljubovala župnikovej volji in na vrtu požigala šibje in subo zelišče, ogenj ugrabi farovž in kmalu tudi cerkev; vse je bilo pokončana. Ubriniti se ni dalo nič; močen veter je ogenj naglo širil in vpihaval. Neki mladenič bi bil skoro zgorel v zvoniku, kamor je mahnil zvonov braniti; v sili je priporočivši se Devici Mariji skozi lino skočil iz visokega zvonika tako srečno, da se ni nič poškodoval. Zidanje nove cerkve se je pa čudovito hitro vršilo; že l. 1854 so rajni knezoškof Slomšek zamogli blagosloviti novo, krasno hišo božjo. Slika blažene Marije od zvezdic obdane je posneta po neke podobni v Parizu. Ako pomislimo, kako velika in lepa da je cerkva, kako okusno, snažno in bogato okinčana, bi res morali misliti, da umi blagi župnik č. g. Kašpar Dorrik pri denarjih čudeže delati; tudi obedve podružnici ste lepo ponovljeni. Goreča skrb za čast božjo veliko premore!

Proti večeru sva jaz in eden tovariš prišla zopet v Ljubno, v „flosarski trg“. Savinja je tukaj že precej globoka in kedar nekoliko naraste, nosi „flose“; teh je cela vrsta pripravljenih bila tik vode; kedar večja voda pride, jih precej porinejo iz kopnega v Savinjo in hitijo z njimi naprej proti Mozirju, Celju in Zidanemu-mostu, kder se v Savo pripeljajo. Cerkev sv. Elizabete je prijazna in snažna ter ima dragoceno monštranco. V trgu prebiva veliko flosarjev, ki imajo mnogo otrok; ubogi otročiči radi za potnikom pritiskajo in ne odstopijo, dokler ne dobijo, česar prosijo. Bilo je 8. avgusta, ko potegneva z domačim g. kaplanom k cerkvi blažene Marije na Rozulah, ki stoji pol ure hoda za trgov sred pokopališča na prijaznem griču. Veliko so mi vedeli že poprej praviti o podobi sv. Jožefa v cerkvi na Rozulah. Bil sem tedaj že radoveden videti jo. Po dokončani sv. meši mi jo pokažejo in moram reči, da še v Rimu nisem našel podobe tej jednake. Sv. Jožef sedi na širokem stolu košato oblečen kakor mešnik, kedar pojde meševati; na krilu drži dete Jezusa, ki je tudi košato in pisano oblečeno. Ko sem sv. Jožefu plašč nekoliko prezdignil, sem našel na njegovih leseni nogi loterijsko „reškonto“, bržčas jo je nekdo tje položil, da bi tako gotoviši zadel zaželjeno „terno“. Ob cerkvenih obhodih nosijo mladeniči podobo sv. Jožefa z veliko slovesnostjo. Cerkveni obok je okusno zmalan in kaže v podobah cele lavretanske litanijske; oskrbeli so prelepi kinč posestniki fare, vsak si je eno skrivnost izbral in jo na svoje stroške naslikati dal. To je lep dokaz pobožnosti! Omeniti še hočem tabernakel, ki je nekaj celó posebnega. Okoli hišice za sv. Rešnje telo je nastavljenih polno angelj-

skih podobice, ki se vse začno gibati brž ko se dverice odpró, monštranca pa iz višine nižeje stopi, da je mešniku bolj pri rokah. Posestniki po planinah so večidelj premožni ljudje in sploh verni in zvesti kristijani. Ubogim v trgu veliko dobrega storijo. Kedar kdo izmed kmetov umerje, prinesejo ga domači k cerkvi na Rozulah in ob enem tudi mnogo košev in korpač polnih kruha in pogač, da jih razdelijo med uboge: jednako delajo tudi, kedar za umrlim obletnico obhajajo. Ubogi v trgu se vselej veselijo take razdelitve. Na stezi proti trgu prideva na „forst“, to je obširna ledina, kder stoji več stotin let staro hrastje. V res lepem gozdu ne sme nihče listja grabljati skozi leto, le eden den je za to odločen in sicer ubogim stanovnikom v trgu v korist. Zato pa tudi tisti den na vse zgodaj tržki kočljariji in kočljarec hitijo stari in mladi v hrastov gozd listja grabljati; skoro vsaki list dobi svoje grablje; v kratkem je vse pograblano, kakor da bi gozd kdo z metlo očistil.

Zahvalivša se gostoljubnemu gospodu župniku odpeljava se z tovarišem še tisti den naprej proti Ročici. (Dalje prih.)

Smešničar 8. Glejte oče sosed, kedar Vas z Vašo ženo vidim, mi to vselej pri srcu dobro dene? „No, zakaj pa, oče Marinšek?“ Zato, da ni — moja žena.

Razne stvari.

(*Milostljivi naš knez in škof*) so se mudili že več časa na Dunaju, kamor so se bili podali zaradi važnih cerkvenih zadev.

(*Ravnatelj vinorejske šole*) pri Mariboru, g. Göthe je od hrvatske gospodarske družbe v Zagrebu imenovan za častnega uda zavolj mnogih zaslug za vinorejstvo tudi na Hrvatskem. Na krasni diplomji je podpisan grof Jelačić, feldmaršal-lajtnant.

(*G. Karl Glaser*) rojen Slovenec v Hočah pri Mariboru in profesor na gimnaziji v Kranju je naglo premeščen v Vidnavo na Šleziji na pruski meji. G. Glaser je iskren Slovenec, na njegovo mesto pride v Kranj trd Nemeec. Domačini od nas, tuji pa k nam!

(*Farovž pogorel*) je pri sv. Antonu na Pohorju v petek 16. febr. Unel se je dimnik tako, da se je streha iz škotlic užgala; ogenj je pokončal vse strešje, mnogo župnikovega živeža in cerkvene oprave, ki je bila na dilah shranjena.

(*Goljufoni notar*) v Mürzzuschlagu, Emil baron Paraskovic-Gasser je bil obsojen na 6 let težke ječe in je zgubil baronstvo.

(*Mesec mrknil*) bo popolnem 27. febr. ob 7. uri 20 minut zvečer; mrknjenje bo pri nas, če bo jasno, videti skozi 1½ ure.

(*Dva lepoznavska lista imamo*) „Zoro“ v Mariboru že v 7. tečaju in stane na letu 4 fl. in